

Verstoring van politiek protest

Het zijn vaak de kleine dingen die aangeven waar de pijn zit bij het terroriseren van politiek protest door de overheid.

Gebeurtenissen rondom protesten tijdens de Gaza-oorlog in de zomer van vorig jaar maken dat duidelijk. Enkele organisatoren kregen de politie thuis op bezoek.

De Israëlische bezetting van Palestina is een terugkerende bron van buitenparlementair protest. Omdat er geen einde lijkt te komen aan het conflict, gaan burgers de straat op als er weer een aanval van Israël wordt uitgevoerd op vooral de Gazastrook. Dat de emoties daarbij hoog kunnen oplopen, is begrijpelijk. Het gaat over leven en dood en over een conflict dat al jaren voortwoekert. De solidariteitsbeweging rondom Palestina bestaat decennialang en kent een lange geschiedenis van discussie en debat. De beweging wordt ook al jaren in de gaten gehouden, vooral door de inlichtingendiensten, maar ook steeds vaker door de politie.

Verstoren

Het 'verstoren' is een verschijnsel dat al jaren wordt toegepast door de politie. Het wordt gebruikt tegen verdachten waarvan de politie te weinig bewijs in handen heeft om ze aan te houden, verdachten waarbij te weinig bewijs is om voor lange tijd te veroordelen, verdachten van jihadisme, terrorisme veroordeelden die hun straf hebben uitgezeten, voetbalsupporters en andere burgers lastig te vallen. Het is te vergelijken met stalking, maar dan door de overheid die burgers stalkt.

Tijdens demonstraties in de zomer van 2014 in Den Haag werd 'Abulkasim' gestalkt door de politie. Abulkasim zet zich in voor demonstraties gericht tegen Israël en pro Gaza. Protesten die in alle openheid plaatsvinden en als zodanig worden georganiseerd, meestal op Facebook of tijdens openbare manifestaties waarbij opgeroepen wordt om deel te nemen aan volgende demonstraties en acties.

Abulkasim was betrokken bij het blokkeren van de Israëlische ambassade en het ministerie van Defensie. Voor de mobilisatie werden Facebook-pagina's aangemaakt met de namen 'Burgerlijke Ongehoorzaamheid - Blokkeer de Israëlische Ambassade' en 'Burgerlijke Ongehoorzaamheid - Blokkeer het Ministerie van Defensie'. Op beide pagina's was te lezen hoe de actie vorm zal krijgen, wat het doel ervan is en wanneer ze zullen plaatsvinden. Zo zou de Israëlische ambassade op 5 augustus om 12:00 uur worden geblokkeerd en het ministerie op 19

augustus om 12:00 uur.

Het ging hierbij om blokkade-acties, openlijk aangekondigd, beiden onder lunchtijd. De potentiële deelnemers aan de acties waren over het algemeen ook bekend door hun melding op Facebook. De politie heeft in geval van aangekondigde acties immer de behoefte een 'leider' aan te wijzen, een gesprekspartner waar dan 'afspraken' mee worden gemaakt. Abulkasim werd door de politie gezien als 'leider' of 'contactpersoon', hoewel de oproep op Facebook niet was ondertekend en er meerdere mensen hadden aangegeven eraan deel te zullen nemen.

Staande gehouden

Terwijl Abulkasim op 5 augustus op weg was naar de actie bij de Israëlische ambassade, werd hij staande gehouden. Hij moest zich identificeren. Weigeren is dan geen optie, want dan word je in de regel aangehouden en meegenomen naar het politiebureau. Er was geen reden om hem staande te houden, maar de agenten deden het gewoon. De WUID, de Wet op de Uitgebreide Identificatieplicht, wordt regelmatig gebruikt als gewone identiteitscontrole door de politie, heeft eerder onderzoek van Buro J&J aangetoond. De wetgever heeft dit weliswaar verboden, maar de politie komt er altijd weg mee. Politici, rechters en toezichtorganen hebben zich nog nooit uitgesproken tegen dit misbruik.

De politie wist precies wat er bij de ambassade stond te gebeuren, daarvoor is geen inlichtingendienst nodig, het was op Facebook te lezen. *'Dinsdag om 12:00 verzamelen we op de Buitenhof, om vervolgens samen de ingang te gaan blokkeren. De actie gaat alleen door als minstens 50 mensen meedoen'*, vermeldt de pagina Burgerlijke Ongehoorzaamheid. De agent gaf zijn gegevens door aan het bureau, waarom is onduidelijk. Wat er vervolgens met die data gedaan wordt, werd hem niet mede gedeeld. Zijn gegevens zijn in de 'databank activisme' beland, vernam Albukasim twee weken later.

Abulkasim kon na drie kwartier zijn weg vervolgen naar het verzamelpunt, waar rond de veertig actievoerders aanwezig zijn. Die kregen van de politie te horen dat zij niet in de buurt van de ambassade mochten komen. Dit heeft naar alle waarschijnlijkheid te maken met de algemene politiek ten aanzien van diplomatieke relaties, en specifiek de goede relaties met Israël, maar ook met de verkrampde wijze waarop de Hofstad met politiek protest omgaat. (zie hiervoor het onderzoek van Buro J&J naar zes jaar demonstreren in Den Haag)

Nadat de actievoerders, waaronder Abulkasim, vervolgens dan maar de rijbaan bij het Buitenhof blokkeerden, werden ze aangehouden. Aan het

begin van de avond werd men vrijgelaten met de aankondiging een boete te zullen krijgen. De daarop volgende blokkade-actie bij het ministerie van Defensie was voor de Haagse politie aanleiding om vooraf middels intimidatie van een van de initiatiefnemers, Abulkasim dus, ertoe aan te zetten van het protest af te zien.

Huisbezoek

Op 17 augustus 2014, twee dagen voor de actie, stonden er twee agenten voor de deur van de woning van Abulkasim in Rotterdam die zelf niet thuis was. Een medebewoner deed open en nam telefonisch contact op met Abulkasim, maar die wilde niet op komen dagen uit angst te worden aangehouden. Hij liet het er hier niet bij zitten en ging met anderen verder met het voorbereiden van de actie bij het ministerie van Defensie dat voor korte tijd werd geblokkeerd. Uiteindelijk belandden de actievoerders zittend op de trambaan waarna de politie overging tot aanhouding.

Niet alleen Abulkasim kreeg thuis bezoek van de politie met als doel af te zien van de actie. Daags na de actie kreeg mede-organisator 'Dhai' agenten voor zijn deur die met hem willen 'praten'. Hij bleek echter niet thuis, zijn vader stuurde de agenten onverhoopt weg. Waarom vallen agenten burgers thuis lastig die openbare acties organiseren? Was hier soms sprake van een verstoring van de openbare orde die Den Haag plat zou leggen? Nee, het betrof openlijk aangekondigde acties waarover de politie alle informatie in handen had. De autoriteiten gingen er desondanks met gestrekt been in.

Buro Jansen & Janssen